

[H. F. Ulrichsen.]

forlange. Jeg tror derfor ikke, at dette spiller saa stor en Rolle; og de, der kører med Ruteautomobiler, ved ogsaa meget vel, at disse Ruteautomobiler; ikke mindst de private, i en hel Række Tilfælde byder de rejsende langt daarligere Forhold, end Statsbanerne byder selv paa de Steder, hvor de anvender det allerdaarligste Materiel.

A. M. Hansen: Under Hensyn til de store Underskud, som de danske Statsbaner udviser i disse Aar, maa Rigsdagen naturligvis være lydhør, naar Trafikministeren møder med Forslag, der viser Vej frem til Nedbringelse af disse Underskud. Ingen vil ud fra et rent sagligt Synspunkt kunne forsvare, at Jernbanestrækninger som de, der her omhandles, vedblivende holdes i Drift, naar det viser sig, at Befolkningen i de paagældende Baners Opland ikke benytter disse Baner i nævneværdigt Omfang. At de her omhandlede Baner udnyttes meget svagt, foreligger der Beviser for i det Talmateriale, som ledsager det foreliggende Lovforslag. Dette Materiale fortæller i et tydeligt Sprog, at saavel Godstransporten som Personbefordringen i aldeles overvejende Grad foregaar pr. Automobil ad Landevejen. Naar saaledes Befolkningen foretrækker at gøre Brug af andre Fragt- og Befordringsmidler, savnes der Begrundelse for at opretholde disse Banestrækninger ud i Fremtiden.

Medens altsaa Befolkningen i meget ringe Grad har gjort Brug af disse Baner i den forløbne Tid, er det givet, at det foreliggende Lovforslag om Nedlæggelse af disse Banestrækninger og Standsningen af de paabegyndte Forlængelser fremkalder en stærk Modstand i de Egne, der skal miste Banerne. Dette er i god Overensstemmelse med den gamle Sandhed, at et Gode skønner man først paa, naar man skal miste det. Man kan heller ikke være blind for, at for de paagældende Egne vil Nedlæggelsen fremkalde store Ulemper — Stationsbyer er ved at opstaa, nye Veje er anlagt af Hensyn til Stationerne o. s. v. —, ligesom det heller ikke kan være uden Betænkelighed at gaa til Nedlæggelsen af Banestrækninger, som har kostet det offentlige Millionbeløb at anlægge.

Men paa den anden Side er det ikke forsvarligt at fortsætte en Drift, der aarligt giver saa store Underskud, som de her omhandlede Strækninger ifølge det forelagte Talmateriale giver. Den eneste forsvarlige Mulighed for en Fortsættelse vil

derfor være, om der fra de paagældende Egne kunde ydes Garantier for en større Benyttelse af Banerne, end der hidtil har fundet Sted, eller om der fra de paagældende Kommuner skulde kunne ydes Tilskud. Om saadanne Muligheder skulde være til Stede, mener jeg bør undersøges; hvis det ikke allerede er undersøgt.

Den højtærede Minister har jo indladt sig paa en Art Forsøg overfor en enkelt af de omhandlede Baner, nemlig Skern—Videbæk-Banen. Den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale herom følgende:

„Men i Betragtning bl. a. af, at der i Befolkningen i den seneste Tid udfoldes Bestræbelser for i større Grad end hidtil at benytte Banen til Godsforsendelser, foreslaas Banen indtil videre opretholdt som ren Godsbane med Traktordrift, saaledes at Befolkningens Udnyttelse af Banen bliver afgørende for den endelige Beslutning.“

Jeg ser heri, at Ministeren ligesom stiller Befolkningen overfor et nyt Forsøg paa, om det ved at fortsætte i hvert Fald Godstrafikken vil vise sig, at Banen bliver taget stærkere i Brug end hidtil, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det var muligt at vise samme Villie, saafremt der fra Befolkningen i andre af de her omhandlede Baners Opland skulde fremkomme Tilbud om i betydelig højere Grad end hidtil at benytte Banerne til Godstransport, eller endnu bedre, om der skulde komme Tilbud fra de paagældende Kommuner om at give Tilskud, saaledes at der derved blev Mulighed for en Fortsættelse af Driften.

Jeg kan ikke tilbageholde den Betragtning, at nationaløkonomisk set maa det være billigere at anvende Skinneveje som Transportveje end at anvende vore Landeveje. Der er ingen Tvivl om, at Jernbandedriften, ret ledet, maa være den billigste Maade at fragte paa, naar man ogsaa tager i Betragtning, at Transporten sker med tilstrækkelig Sikkerhed for de paagældende. Det er naturligvis nemt nok at sige som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, at det er Befolkningens Skyld, naar det mange Steder gaar saa daarligt for Banerne. Men jeg vil dog snarere sige, at det er Udviklingen, der har ført os over i denne Automobiltrafik; men om denne Udvikling vil holde sig, er et stort Spørgsmaal. Allerede nu er der Tegn paa, at Rutebiltrafikken, i nogen Grad i hvert Fald, er ved at standse, ikke vedblivende udvikler